YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

18 päivänä heinäkuuta 2007 *

Asiassa C-213/06 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 8.5.2006,

Euroopan jälleenrakennusvirasto (EAR), asiamiehinään avocat S. Orlandi ja avocat J.-N. Louis, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolena on

Georgios Karatzoglou, entinen Euroopan jälleenrakennusviraston väliaikainen toimihenkilö, kotipaikka Ioannina (Kreikka), edustajanaan dikigoros S. Pappas,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit R. Schintgen, A. Tizzano (esittelevä tuomari), A. Borg Barthet ja E. Levits,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.5.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan jälleenrakennusvirasto (jäljempänä EAR) vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-471/04, Karatzoglou vastaan EAR, 23.2.2006 antaman tuomion (Kok. H. 2006, s. I-A-2-35 ja II-A-2-157; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi EAR:n 26.2.2004 tekemän päätöksen irtisanoa Karatzogloun työsopimus (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 EAR perustettiin Bosnia ja Hertsegovinalle, Kroatialle, Jugoslavian liittotasavallalle ja entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle annettavasta avusta annetun asetuksen (EY) N:o 1628/96 muuttamisesta sekä Euroopan jälleenrakennusviraston perustamisesta 15.11.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2454/1999 (EYVL L 299, s. 1).

3 Asetuksen N:o 2454/1999 johdanto-osan 19 perustelukappaleen mukaan virasto perustettiin mainittujen valtioiden jälleenrakentamista varten, ja se ehdotetaan lakkautettavaksi, kun tämä tehtävä on suoritettu.

4 EAR:n toimintaa koskevista säännöksistä säädetään Euroopan jälleenrakennusvirastosta 5.12.2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2667/2000 (EYVL L 306, s. 7). Kyseistä asetusta on muutettu useita kertoja, viimeksi 28.11.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1756/2006 (EUVL L 332, s. 18; jäljempänä asetus N:o 2667/2000), jolla muun muassa jatkettiin EAR:n toimikautta 31.12.2008 asti.

5 Asetuksen N:o 2667/2000 10 artiklassa säädetään seuraavaa:

"[EAR:n] henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovellettavia sääntöjä ja määräyksiä. – –

[EAR:n] henkilöstö koostuu tarkoin rajatusta määrästä komission tai jäsenvaltioiden virkamiehiä, jotka on määrätty tai tilapäisesti siirretty suorittamaan [EAR:n] toiminnan kannalta keskeisiä tehtäviä. Muu henkilöstö koostuu [EAR:n] palvelukseensa tarpeidensa mukaan tarkoin rajatuksi määräajaksi ottamista muista toimihenkilöistä."

6 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta sekä yhteisöjen virkamiehiin tilapäisesti sovellettavien erityisten toimenpiteiden laatimisesta 29.2.1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 (EYVL L 56, s. 1) 2 ja 3 artiklassa, sellaisina kuin ne olivat voimassa 30.4.2004 asti, määritetään Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt (jäljempänä henkilöstösäännöt) ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot (jäljempänä palvelussuhteen ehdot).

7 Palvelussuhteen ehtojen II osaston 9 luku, jonka otsikkona on "Palvelussuhteen päättyminen", käsitti nyt esillä olevan asian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan voimassa olleessa versiossaan 47–50 artiklan, ja siinä säädettiin erilaisista väliaikaista toimihenkilöä koskevien työsopimusten päättymistilanteista.

8 Erityisesti palvelussuhteen ehtojen 47 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettiin, että väliaikaisen toimihenkilön palvelussuhde päättyy, kun kyseessä on toistaiseksi voimassa oleva työsopimus, "työsopimuksessa mainitun irtisanomisajan päättyessä".

Tosiseikat

9 Karatzogloun työsopimuksen 4 artiklan mukaan EAR otti hänet palvelukseensa 7.11.2001 lukien väliaikaiseksi toimihenkilöksi 18 kuukaudeksi.

10 Työsopimuksen 5 artiklan b kohdassa määrätään seuraavaa:

"Toimielin tai henkilöstöön kuuluva voi irtisanoa tämän sopimuksen [palvelussuhteen ehtojen] 47–50 artiklassa yksilöidyistä syistä näissä artikloissa säädettyjen edellytysten mukaisesti – –"

11 Alkuperäisen sopimukseen perustuvan 18 kuukauden pituisen ajanjakson päättyessä osapuolet sopivat työsopimussuhteen jatkamisesta toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen perusteella. Osapuolet muuttivat näin ollen alkuperäistä sopimusta 7.5.2003 tehdyllä lisäyksellä (jäljempänä lisäys).

12 Työsopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna lisäyksellä, 4 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Työsopimus tehdään olemaan voimassa toistaiseksi. Se ei kuitenkaan jatku [EAR:n] lakkauttamisen jälkeen.

[EAR:llä] on oikeus irtisanoa työsopimus sen toiminnan merkittävän vähenemisen tai sen toiminnan päättymisen perusteella ennen [EAR:n] lakkauttamista."

13 Lisäyksen mukaan kaikki muut alkuperäisen työsopimuksen artiklat, mukaan lukien 5 artikla, säilyvät ennallaan.

14 EAR:n johtaja ilmoitti Karatzogloulle 26.2.2004 päivätyllä kirjeellä työsopimuksen irtisanomisesta seuraavasti:

"Pahoitellen joudun ilmoittamaan teille, että [EAR:n] kanssa tekemänne työsopimus on päätetty irtisanoa. [Palvelussuhteen ehtojen] 47 artiklan 2 kohdan ja teidän työsopimuksenne 5 artiklan b kohdan toisen alakohdan mukaan irtisanomisaika on kolme kuukautta 27.2.2004 lukien."

15 Karatzoglou teki 27.5.2004 riidanalaisesta päätöksestä Euroopan yhteisöjen henkilöstösääntöjen 90 artiklassa tarkoitetun valituksen. Koska EAR ei vastannut kyseiseen valitukseen henkilöstösäännöissä säädetyssä neljän kuukauden määräajassa, valitus tuli implisiittisesti hylätyksi.

Kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

16 Karatzoglou nosti 6.12.2004 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon jätetyllä kannekirjelmällä kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisen päätöksen kumoamista.

17 Kyseinen kanne perustui viiteen kanneperusteeseen, jotka koskivat

– perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

– luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista

– palvelussuhteen ehtojen 47 artiklan rikkomista irtisanomisajan osalta

– harkintavallan väärinkäyttöä ja

– hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki kantajan esittämän toisen kanneperusteen, joka koski luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista. Tuomionsa 33 ja 34 kohdassa se palautti mieleen yhteisön oikeuskäytännön, jonka mukaan mahdollisuus vedota luottamuksensuojan periaatteeseen koskee jokaista yksityistä, jonka tilanteesta käy ilmi, että yhteisön hallintoviranomainen on antamalla hänelle täsmällisiä vakuutteluita synnyttänyt tälle perusteltuja odotuksia, ja näiden vakuutteluiden on kaikissa tapauksissa oltava henkilöstösääntöjen säännösten mukaisia.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli kyseisen periaatteen valossa kysymystä siitä, annetaanko työsopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna lisäyksellä, 4 artiklassa Karatzogloulle perusteltu vakuutus siitä, että hänen työsopimuksensa irtisanotaan ainoastaan siinä tapauksessa, että EAR:n toiminta vähenee merkittävästi tai lakkaa ennen EAR:n tehtävän päättymistä.

20 Valituksenalaisen tuomion 36 ja 37 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin myönsi, että lisäyksellä tehty työsopimuksen 4 artiklan muutos oli "luonut epäselvän tilanteen työsopimuksen sisällön osalta". Yhtäältä nimittäin työsopimuksen muuttumattomaksi jääneessä 5 artiklassa viitattiin edelleen palvelussuhteen ehtojen 47–50 artiklassa säädettyihin irtisanomisen yksityiskohtaisiin sääntöihin ja annettiin erityisesti EAR:lle oikeus irtisanoa väliaikaisen toimihenkilön työsopimus ilman perusteluja. Toisaalta kuitenkin tämän 4 artiklan toisen kohdan lisäys oli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan voinut "antaa kantajalle vaikutelman, että EAR oli rajoittanut oikeutensa työsopimuksen irtisanomiseen niihin tapauksiin, joissa EAR:n toiminta vähenee merkittävästi tai lakkaa ennen EAR:n tehtävän päättymistä".

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi siten valituksenalaisen tuomion 38 ja 39 kohdassa, että Karatzoglou saattoi luulla, että työsopimuksen, sellaisena kuin se oli muutettuna lisäyksellä, 4 artiklan tarkoituksena oli ilmaista ennakoivasti mahdollisen myöhemmän irtisanomisen peruste – eli EAR:n toiminnan merkittävä väheneminen tai sen lakkaaminen ennen EAR:n tehtävän päättymistä – joten työsopimukseen, sellaisena kuin se on muutettuna lisäyksellä, perustuvassa järjestelmässä mainitun sopimuksen 5 artiklan b kohtaa voitiin soveltaa ainoastaan osittain. Lisäksi se katsoi, että Karatzoglou saattoi luottaa siihen, että työsopimuksen epätäsmällisiä määräyksiä tulkitaan sopimuksen heikomman osapuolen hyväksi.

22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli tästä valituksenalaisen tuomion 41–45 kohdassa, että "kantajalle näin syntynyttä luottamusta" on siten pidettävä perusteltuna, kun otetaan huomioon erityisesti se, että yhdessäkään palvelussuhteen ehtojen säännöksessä ei kielletä EAR:ää rajoittamasta irtisanomista koskevaa toimivaltaansa sopimuksen määräyksillä.

23 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hyväksynyt toisen kanneperusteen, se on tutkimatta muita kanneperusteita kumonnut riidanalaisen päätöksen.

Asianosaisten vaatimukset yhteisöjen tuomioistuimessa

24 EAR vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– ratkaistessaan asian itse hylkää Karatzogloun nostaman kanteen ja

– velvoittaa asianomaisen henkilön korvaamaan kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

25 Karatzoglou vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– jättää valituksen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää valituksen perusteettomana ja

– velvoittaa EAR:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tutkittavaksi ottaminen

26 Karatzoglou vetoaa valituksen tutkimatta jättämiseen, joka perustuu sen liian myöhäiseen jättämiseen. Hänen mukaansa yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklassa määrätty kahden kuukauden pituinen määräaika päättyi 8.5.2006, kun taas valitus tehtiin 9.5.2006.

27 On kuitenkin todettava, että valitus oli tehty faksitse 8.5.2006 eli mainitussa 56 artiklassa määrätyn kahden kuukauden määräajan kuluessa. Päivämäärä, johon Karatzoglou vetoaa, on se päivä, jolloin alkuperäinen valituskirjelmä jätettiin.

28 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 37 artiklan 6 kohdassa määrätään, että "prosessuaalisten määräaikojen noudattamisen kannalta pidetään ratkaisevana sitä päivää, jona jäljennös oikeudenkäyntiasiakirjan allekirjoitetusta alkuperäiskappa-

leesta – – saapuu kirjaamoon telekopiolaitteen tai muun yhteisöjen tuomioistuimen käytettävissä olevan teknisen tiedonsiirtovälineen välityksellä, jos asiakirjan allekirjoitettu alkuperäiskappale – – jätetään kirjaamoon viimeistään kymmenen päivän kuluessa tästä – –".

29 Näin ollen on todettava, että kyseisessä määräyksessä asetettu edellytys täyttyy nyt käsiteltävänä olevassa asiassa. Valitus on siten otettava tutkittavaksi.

Valituksen tarkastelu

30 EAR moittii valituksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että tämä on tehnyt useita oikeudellisia virheitä. Se väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi sopimuksen sanamuotoa selvästi osapuolten tahdon vastaisesti, ja toisessa valitusperusteessaan, että tämä katsoi virheellisesti, että luottamuksensuojan periaatetta oli loukattu.

31 EAR väittää toisessa kanneperusteessaan, jota on syytä tarkastella ensin, erityisesti, että edellytykset, jotka yhteisön oikeuskäytännössä asetetaan luottamuksensuojan periaatteeseen vetoamiselle, eivät täyty nyt esillä olevassa asiassa. EAR viittaa nimittäin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön (ks. asia T-199/01, G v. komissio, tuomio 7.11.2002, Kok. H. 2002, s. I-A-217 ja II-1085, 38 kohta) ja väittää, että minkäänlaisia "täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja" ei voida johtaa sopimuksessa mainittujen ehtojen kaltaisista ristiriitaisista ehdoista. Lisäksi Karatzogloulle annetuiksi väitetyt vakuuttelut eivät ole EAR:ään sovellettavien säännösten ja erityisesti asetuksen N:o 2454/1999 23 artiklan, jossa säädetään, että viimeksi mainittu ottaa toimihenkilöitä palvelukseensa ainoastaan tarpeidensa kannalta tarkoin rajoitetuksi määräajaksi, mukaisia.

32 Karatzoglou puolestaan väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti katsonut, että hänelle annettiin hänen työsopimuksensa irtisanomista koskevien syiden rajoittamisen osalta riittävän täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja. EAR ei hänen mukaansa tyytynyt antamaan hänelle epämääräisiä vakuutteluja, vaan se oli tehnyt hänen kanssaan sopimukseen lisäyksen, jonka tarkoituksena oli muuttaa niitä oikeussäännöksiä, joiden mukaan hänet oli otettu palvelukseen. Lisäksi perusteltu luottamus, johon Karatzoglou vetoaa, on täysin sovellettavan oikeuden mukainen, koska millään palvelussuhteen ehtojen määräyksellä ei kielletä toimivaltaista viranomaista rajoittamasta sopimusehtojen perusteella toimivaltaansa irtisanoa työsopimuksia.

33 Tältä osin on syytä muistuttaa ensinnäkin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luottamuksensuojan periaate kuuluu yhteisön perusperiaatteisiin (ks. erityisesti asia 112/80, Dürbeck, tuomio 5.5.1981, Kok. 1981, s. 1095, 48 kohta). Oikeuskäytännöstä seuraa myös, että jokaisella yksityisellä on oikeus vedota kyseiseen periaatteeseen silloin, kun hänen tilanteestaan käy ilmi, että yhteisön hallintoelin on antamalla hänelle täsmällisiä vakuutteluita synnyttänyt tälle perusteltuja odotuksia (asia 111/86, Delauche v. komissio, tuomio 16.12.1987, Kok. 1987, s. 5345, 24 kohta; asia C-82/98 P, Kögler v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 25.5.2000, Kok. 2000, s. I-3855, 33 kohta ja yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok. 2006, s. I-5479, 147 kohta). Annettujen vakuutteluiden on lisäksi oltava sovellettavien oikeussäännösten mukaisia (ks. vastaavasti asia 228/84, Pauvert v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 20.6.1985, Kok. 1985, s. 1969, 14 ja 15 kohta ja asia 162/84, Vlachou v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 6.2.1986, Kok. 1986, s. 481, 6 kohta).

34 On todettava, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asianmukaisesti valituksenalaisen tuomion 33 ja 34 kohdassa palauttanut mieleen tämän oikeuskäytännön, se on esillä olevassa asiassa soveltanut virheellisesti kyseisessä oikeuskäytännössä määriteltyjä arviointiperusteita.

35 Erityisesti on todettava, että mainitusta tuomiosta käy ilmi, että Karatzogloulle ei ollut annettu minkäänlaista "täsmällistä vakuutusta", jonka perusteella voisi syntyä perusteltu luottamus asianomaisen henkilön työsuhteen keston osalta.

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nimittäin valituksenalaisen tuomion 36 kohdassa todennut, että "lisäyksellä tehty alkuperäisen työsopimuksen 4 artiklan muutos – – johtaa epäselvään tilanteeseen sopimuksen sisällön osalta". Tuomion 37 kohdassa se on selostanut, että "ilman 4 artiklan toisen kohdan lisäystä EAR:llä olisi ollut kiistattomasti oikeus irtisanoa [Karatzogloun] työsopimus jollakin palvelussuhteen ehtojen 47–50 artiklassa mainitulla perusteella, ellei, kuten alkuperäisen työsopimuksen 5 artiklan b kohdassa määrätään, näissä artikloissa säädettyjen edellytysten noudattamisesta muuta johdu. Sitä vastoin 4 artiklan toisen kohdan lisääminen on voinut antaa [asianomaiselle henkilölle] sellaisen vaikutelman, että EAR oli rajoittanut toimivaltaansa irtisanoa työsopimus tapauksiin, jolloin EAR:n toiminta vähenee merkittävästi tai lakkaa ennen EAR:n tehtävän päättymistä".

37 Edellä olevasta seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tunnusti itse, että Karatzogloun sopimukseen perustuva asema oli vähintäänkin epävarma.

38 Toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 38–40 kohdassa, "täsmälliset vakuuttelut" eivät voi pohjautua tällaiseen epäselvään tilanteeseen. Työsopimuksen uutta 4 artiklaa voitiin nimittäin tulkita yhtä hyvin Karatzogloun vaatimalla kuin EAR:nkin katsomalla tavalla (ks. vastaavasti em. asia Kögler v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 34 kohta).

39 Lisäksi on todettava, että valituksenalaisesta tuomiosta ei käy ilmi, että mikään muu seikka olisi voinut vakuuttaa Karatzogloun luottamukseen hänen työsopimuksensa keston osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tällaisten vakuutteluiden olemassaolosta tekemä päätelmä nimittäin nojautuu ainoastaan Karatzogloun alkuperäisen työsopimuksen 4 artiklan muutoksesta johtuvaan sopimukseen perustuvaan tilanteeseen.

40 Lisäksi tältä osin ei voida vedota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa tarkoittamaan periaatteeseen, jonka mukaan työsopimuksen heikompi osapuoli voi luottaa siihen, että mainitun työsopimuksen epätäsmällisiä määräyksiä tulkitaan hänen hyväkseen.

41 Riittävää nimittäin on todeta, että sillä seikalla, että Karatzogloua voitaisiin pitää sopimuksen heikompana osapuolena, ei ole mitään merkitystä sille, että yhteisön hallintoelimen todetaan nyt esillä olevassa asiassa jättäneen antamatta täsmällisiä vakuutteluita. Karatzogloun ja hänen työnantajansa väliseen, sopimukseen perustuvaan asemaan liittyvillä päätelmillä ei voida korjata sellaisen edellytyksen puuttumista, joka on välttämätön perustellun luottamuksen olemassaolon toteamiseksi.

42 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa vaadittavat edellytykset sille, että luottamuksensuojan periaatetta voitaisiin katsoa loukatun, eivät täyttyneet.

43 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että riidanalaisella päätöksellä oli loukattu Karatzogloun perusteltua luottamusta sen osalta, että hänen työsopimuksensa irtisanottaisiin ainoastaan siinä tapauksessa, että EAR:n toiminta vähenee merkittävästi tai lakkaa ennen tehtävän päättymistä.

44 Kun otetaan huomioon kaikki edellä olevat seikat, toinen valitusperuste on hyväksyttävä.

45 Ilman että on tarpeen tutkia muita valituksen tueksi esitettyjä väitteitä, valituksenalainen tuomio on näin ollen kumottava.

Asian palauttaminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen

46 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuin voi, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös kumotaan, joko itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.

47 Kun otetaan huomioon, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkinut ainoastaan yhden Karatzogloun esittämistä viidestä kanneperusteesta, yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että se ei kykene ratkaisemaan asiaa. Näin ollen asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi niiden asianomaisen henkilön vaatimusten osalta, joilla pyritään riidanalaisen päätöksen kumoamiseen, ja oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-471/04, Karatzoglou vastaan EAR, 23.2.2006 antama tuomio kumotaan.

2) Asia palautetaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi niiden Karatzogloun vaatimusten osalta, joilla pyritään kumoamaan Euroopan jälleenrakennusviraston (EAR) 26.2.2004 tekemä päätös irtisanoa hänen työsopimuksensa.

3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Allekirjoitukset